

Mariaevangeliet.

kapitel 1-3 mangler (side 1-6)

kapitel 4

21. ...Vil alt materielt så blive ødelagt eller ej?
22. Frelseren sagde: Hele naturen, alle ting, alle skabninger eksisterer i og sammen med hinanden, og de vil blive opløst igen til deres rødder.
23. For det materielles natur vil blive opløst til dets egen naturs rødder alene.
24. De der har ører, lad dem høre.
25. Peter sagde til ham: Siden du har forklaret os alting, så sig os også: Hvad er Verdens synd?
26. Frelseren sagde: Der findes ingen synd, men det er dig der frembringer synd når du gør ting af samme natur som ægteskabsbrud, der jo kaldes synd.
27. Det er derfor det gode kom midt iblandt jer, til hver skabelses kerne for at genoprette den til dens rod.
28. Så fortsatte han og sagde: Det er derfor du bliver syg og dør, for du er berøvet det ene der kan helbrede dig.
29. De der har ører, lad dem høre.
30. Det materielle fødte en lidenskab der ikke har sin lige, der stammer fra noget der er imod naturen. Så opstår der en forstyrrelse i hele kroppen.
31. Derfor sagde jeg: Vær ved godt mod, og hvis du er modløs, så bliv opmuntret sammen med naturens forskellige former.
32. De der har ører, lad dem høre.
33. Da den velsignede havde sagt dette, hilste han dem alle og sagde: Fred være med jer. Modtag min fred i jer selv.
34. Pas på at ingen vildleder jer ved at sige: Her er det! Eller Der er det! For Menneskesønnen er inden i jer.
35. Følg ham!
36. De der søger ham vil finde ham.
37. Gå så ud at prædike om Rigets Evangelium.

38. Påtving ingen love ud over dem jeg fastsatte for jer, og giv ingen lov som lovgiver medmindre I selv er bundet af den.

39. Da han havde sagt dette, forlod han dem.

kapitel 5

1. Men de var i sorg. De fældede mange tårer og sagde: Hvordan skal vi gå ud til de vantro og prædike om Menneskesønnens Rige? Hvis de ikke skånede ham, hvordan skal de så skåne os?
2. Så rejste Maria sig, hilste dem alle og sagde til sine brødre: Græd ikke, sørg ikke, og vær ikke ubeslutsomme, for hans nåde vil helt og fuldt være med jer og vil beskytte jer.
3. Lad os snarere prise hans storhed, for han har forberedt os og gjort os til Mennesker.
4. Da Maria havde sagt dette, vendte hun deres hjerter mod det gode, og de begyndte at diskutere Frelserens ord.
5. Peter sagde til Maria: Søster, vi ved at Frelseren elskede dig mere end andre kvinder.
6. Fortæl os de af Frelserens ord som du kan huske, som du men ikke vi kender, og som vi ikke har hørt.
7. Maria svarede og sagde: Hvad der er skjult for jer vil jeg nu fortælle.
8. Og hun begyndte at tale disse ord til dem: Jeg, sagde hun, Jeg så Herren i et syn og sagde til ham: Herre, jeg så dig i dag i et syn. Han svarede og sagde til mig:
9. Velsignet er du der ikke skælvede ved synet af mig. For der hvor dit sind er, der er skatten.
10. Jeg sagde til ham: Herre, Hvordan ser den der har et syn synet? Er det med sjælen eller ånden?
11. Frelseren svarede og sagde: Han ser det ikke med sjælen eller ånden, men det sind der er imellem disse to, det er det der ser synet og det er...

side 11-14 mangler.

Kapitel 8

9. ...det.

10. Og begæret sagde: jeg så dig ikke gå ned, men nu ser jeg dig gå op. Hvorfor lyver du siden du tilhører mig?

11. Sjælen svarede og sagde: Jeg så dig. Du så mig ikke og genkender mig heller ikke. Jeg tjente dig til klædning og du kendte mig ikke.

12. Da sjælen havde sagt dette, begav den sig bort og glædede sig overmåde.

13. Så kom sjælen til den tredje kraft, der hedder uvidenhed.

14. Kraften udspurgte sjælen og sagde: Hvor skal du hen? I ondskab er du bundet. Men du er bundet; døm ikke!

15. Og sjælen sagde: Hvorfor dømmes du mig skønt jeg ikke har dømt?

16. Jeg var bundet skønt jeg ikke har bundet.

17. Jeg blev ikke erkendt. Men jeg har forstået at Altet opløses, både de jordiske og de himmelske ting.

18. Da sjælen havde overvundet den tredje kraft, steg den opad og så den fjerde kraft, som antog syv former.

19. Den første form er mørke, den anden er begær, den tredje er uvidenhed, den fjerde er dødsangst, den femte er kødets regimente, den sjette er kødets tåbelige visdom, den syvende er den vrede visdom. Disse er vredens syv kræfter.

20. De spurgte sjælen: Hvor kommer du fra, drabsmand, eller: Hvor skal du hen, du rummets erobrere?

21. Sjælen svarede og sagde: Det der binder mig er dræbt og det der styrede mig er overvundet,

22. og mit begær er slut, og uvidenheden er død.

23. Efter en evighed blev jeg frigjort fra en verden, og fra et mønster til et andet, og fra glemslens lænker der er forbigående.

24. Fra nu af vil jeg opnå tidens, årstidens, evighedens hvile, i tavshed.

kapitel 9

1. Da Maria havde sagt dette, blev hun tavs, for det var til dette formål Frelseren havde talt med hende.

2. Men Andreas svarede og sagde til brødrene: Sig hvad I ønsker at sige om det hun har sagt. Jeg i det mindste tror ikke at Frelseren sagde dette. For disse belæringer er sandelig mærkelige tanker.

3. Peter svarede og talte om det samme.

4. Han udspurgte dem om Frelseren: Talte han virkelig privat med en kvinde og ikke åbent til os? Skal vi vende omkring og alle lytte til hende? Foretrak han hende frem for os?

5. Så græd Maria og sagde til Peter: Min broder Peter, hvad tænker du på? Tror du at jeg har fundet på alt dette i mit hjerte, eller at jeg lyver om Frelseren?

6. Levi svarede og sagde til Peter: Peter, du har altid været en hidsig natur.

7. Nu ser jeg dig strides med en kvinde ligesom vores modstandere gør.

8. Men hvis Frelseren anså hende for værdig, hvem er I da der vil forkaste hende? Frelseren kender hende virkelig godt.

9. Det er derfor at han elskede hende mere end os. Lad os hellere skamme os og påtage os det fuldkomne menneske, og skilles som han anviste os og prædike evangeliet, og ikke pålægge nogen anden regel eller lov ud over det Frelseren sagde.

10. Og da de hørte dette, begyndte de at gå ud for at bekendtgøre og prædike.

Evangeliet efter Maria.